

чество и великодушіе. Що щехъ да ся сторѣ днесъ, ако бѣше имала тя монтъ титлы? азъ припознавамъ прочее съ радость нейното прѣвѣзходство въ мене. При туй пріимамъ свободѣтъ, конѣто ми повѣрща и ѿ благодарѣ ако бы благоволила да ся завърне съ менѣ въ Атинѣ; дѣто щѣ имамъ приликъ да ѿ извѣжъ моѣтъ признателность, като дѣлѣ съ неѣ моето благополучіе, и като ѿ сматрамъ като еднаѣ почитаемѣ пріятелѣ, на конѣто щѣ слѣдвамъ съвѣтитѣ, и щѣ ся стараѣ да уприличѣ примѣритѣ ѿ.“ Господарѣтъ на Зенона, който не бѣше още нищо казалъ, излѣзна напредъ отъ мѣстото си; той ся имѣнуваше Зенократъ. Като ся обърна къмъ сѣдѣнтѣ, имѣ каза: „Азъ сподѣлямъ посрамленіето на Елисѣ; азъ съмъ злоупотрѣблявалъ, като неѣ, мойя робъ, кой мя много прѣвѣзходеше чрѣзъ благородството на неговитѣ чувства; жалъ ми ѣе, както и ней, съ най-голѣмѣ искренность за моето лошо поведѣніе и щѣ го удовлетворѣ като направѣ сѣдобинѣтъ на Зенона найчеститѣ.“ Сѣдѣята тогава осѣди Велиса да бѣде робыня до живота си като ся не смили къмъ старѣтъ си Господарѣ; той похвали съ най-голѣмы похвалы добродѣтельтъ на Мирѣ и Зенона, и гы принуди да си ся завърнатѣ въ Атинѣ съ Зенократа и Елисѣ. Елиса и Зенократъ, прѣди да търгниѣтъ, благодарихѣ много на жителитѣ отъ острова, и имѣ казахѣ че никога нема да забораваѣтъ уроцѣтъ на челоуѣщинѣтъ, конѣто пріяхѣ отъ тѣхъ. По нѣтя, като ся върщахѣ за Атинѣ, Зенократъ и Зенонъ, конѣто бѣхѣ познали добритѣ качества на Елисѣ и Мирѣ, ся залюбихѣ на тѣхъ; и като гы поискахѣ да ся оженѣтъ за тѣхъ, тѣ гы послушахѣ благосклонно и ся оженѣхѣ, като стигнахѣ въ Атинѣ. Елиса зѣ Зенократа,